Lietas Nr. C32240514
Lietas arhīva Nr. C-1034-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 7.aprīlī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis
ar tiesas sēdes sekretāri S.Ādamsoni,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par īres maksas, komunālo maksājumu parāda un līgumsoda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs) 2014.gada 30.aprīlī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā cēlis prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk-Atbildētājas) par īres maksas, komunālo maksājumu parāda un līgumsoda piedziņu, kurā pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu Iri" 9.. 10., 11.pantiem, $28.^2$ pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta 7.daļu, Civillikuma 1587.,1651.pantiem, 1652.panta 3.daļu., 1662., 1716., 1765., 1779., 1828. pantiem, Civilprocesa likuma 27.panta 2.daļu, 28.panta 4. daļu, 41.panta, l. daļu., 127.pantu, Prasītājs lūdz:

1. Piedzīt solidāri no Atbildētājiem par labu Prasītajam pamatparādu EUR 4421,43 (četri tūkstoši četri simti divdesmit viens euro, 43 centi), līgumsodu EUR 4421,43 (četri tūkstoši četri simti divdesmit viens euro, 43 centi), samaksāto valsts nodevu EUR 574,62 (pieci simti septiņdesmit četri euro, 62 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,83 (septiņi euro, 83 centi), kopā EUR 9425,31 (deviņi tūkstoši četri simti divdesmit pieci euro, 31 cents);

2. Atzīt Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6 % (sešus procentus) gadā no nenomaksātās pamatparādā summas.

[2] Prasības pieteikumā norādīts, ka Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" (*pirms reorganizācijas Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Vecmīlgrāvis"*) apsaimniekošanā, saskaņā ar 07.06.2011. Rīgas domes lēmumu Nr.3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēku zaudējušiem" (*2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgums Nr.RD-11-910-lī, pirms tam 2002.gada 26.septembra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.569*) atrodas māja

/adrese/.

2001.gada 25.jūnijā, pamatojoties uz 25.06.2001. Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes rekomendāciju Nr.023234 starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums (pielikumā) par istabu Nr./adrese/.

Saskaņā ar līgumu Prasītājs vienmēr un pilnā apmērā izpildīja savas saistības pret Atbildētāju, taču Atbildētājs nav norēķinājies par īres maksu, saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Pamatojoties uz 2013.gada 13.marta rēķinu Nr.25458482/13031 un saskaņā ar piedzenamās summas aprēķinu (pielikumā), Atbildētāja parāds par īres maksu, apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem sāk veidoties no 2006.gada janvāra un uz 2014.gada 26.martu sastādīja:

Pamatparāds: EUR 4421,43 (četri tūkstoši četri simti divdesmit viens euro, 43 centi);

Līgumsods: EUR 4491,85 (četri tūkstoši četri simti deviņdesmit viens euro, 85 centi);

Apzinoties, ka norādītais līgumsods un tā apmērs ir nesamērīgs (netaisnīgs), atbilstoši pamatparādam un tā apmēram, Prasītājs daļēji atsakās no prasības, uzturot līgumsoda apmēru tādā pašā apmērā kā pamatparāda summa:

Līgumsods: EUR 4421,43 (četri tūkstoši četri simti divdesmit viens euro, 43 centi);

Kopā: EUR 8842,86 (astoņi tūkstoši astoņi simti četrdesmit divi euro, 86 centi).

Īres maksas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāds aprēķināts saskaņā ar sniegtajiem pakalpojumiem, aprēķiniem un ieņēmumiem par iepriekš minēto periodu.

Līgumsoda aprēķins veikts saskaņā ar Dzīvojamās telpas īres līguma 2.4.punktu 0,1% (vienas desmitdaļas procenta) apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

16.02.1993. likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.2 pants paredz, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, vai maksu par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu un izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem. Izīrētājs pirms prasības celšanas tiesā vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā brīdina īrnieku par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu. Gadījumos, kad izīrētājam nav zināma īrnieka atrašanās vieta, prasību tiesā var celt, ja mēnesi iepriekš laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" ir publicēts brīdinājums.

2013.gada 26.martā Prasītāja pārstāvis apsekoja dzīvojamo platību un konstatēja, ka tā ir atbrīvota (pielikumā brīvās dzīvojamās platības apsekošanas akts). Tādejādi 2001.gada 25.jūnijā noslēgtais Dzīvojamās telpas īres līgums ir izbeigts ar minēto datumu.

2013.gada 20.septembrī Atbildētājiem tika sūtīts Pirmstiesas brīdinājums ar paziņojumu par tā saņemšanu (pielikumā). 2013.gada 27.septembrī Atbildētājas saņēma brīdinājumu (paraksts paziņojumā).

Prasītājs atzīmē, ka ģimenes locekli /pers. E/ un /pers. F/ prasības iesniegšanas brīdī ir nepilngadīgas (Civillikuma 219.pants). Parāda izveidošanās periodā pār viņiem vēl nav izbeigusies vecāku vara (Civillikuma 198.pants) un viņi līdz pilngadības sasniegšanai nav solidāri atbildīgi par parāda samaksu kopā ar pilngadīgajiem Atbildētājam, līdz ar to tiem nebija nepieciešams atsevišķi izsniegt rakstveida brīdinājumu un celt pret tiem prasību.

Latvijas Republikas Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Latvijas Republikas 21.06.1995. likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta 7.daļa nosaka, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Dzīvojamās telpas īres maksa, samaksa par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, norēķināšanās kārtība par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta pamatojoties uz Rīgas domes atsevišķiem lēmumiem un 12.12.2006. MK noteikumiem Nr.999 "Kārtība, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu".

Valsts nodeva maksājama saskaņā ar LR Civilprocesa likumu 34.pantu - EUR 574,62 (pieci simti septiņdesmit četri euro, 62 centi).

Saskaņā ar LR Civilprocesa likuma 39.pantu ir maksājami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83 (septiņi euro, 83 centi).

[3] Atbildētāja/pers. B/ rakstveida paskaidrojumus par celtu prasību tiesai nav sniegusi.

[4] Atbildētāja/pers. C/ rakstveida paskaidrojumus par celtu prasību tiesai nav sniegusi.

[5] Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. A/ prasību uzturēja. Norādīja, ka pieteikuma ir pārrakstīšanās kļūda, jo parāds tika rēķināts no 2006. gada janvāra līdz 2013. gada janvārim.

Atbildētājas uz tiesas sēdi nebija ieradušās, nav ziņojušas par neierašanās iemesliem, nav lūgušas atlikt lietas izskatīšanu. Par tiesas sēdi atbildētājām paziņots, nosūtot pavēsti uz deklarēto dzīvesvietu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[7] No lietas materiāliem redzams, ka 2001.gada 25.jūnijā, pamatojoties uz 25.06.2001. Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes rekomendāciju Nr.023234 starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums (pielikumā) par istabu Nr./adrese/, izīrēšanu /pers. B/ un viņas ģimenes locekļiem /pers. C/, /pers. E/, un /pers. F/.

2001.gada 25.jūnijā starp pašvaldības uzņēmumu namu pārvaldi „Vecmīlgrāvis" kā izīrētāju un atbildētāju /pers. B/ kā īrnieci noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums par /adrese/. Īres līgums noslēgts uz nenoteiktu laiku. Noteikts, ka dzīvojamo telpu lietošanas tiesības ir īrniecei /pers. B/ un viņas ģimenes locekļiem /pers. C/, /pers. E/, un /pers. F/.

[8] Ar Uzņēmuma reģistra 2010.gada 29.decembra lēmumu Nr.6-12/167284 ir reģistrēta komercsabiedrību reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības Rīgas pašvaldības SIA „Mežciema namsaimnieks", Rīgas pašvaldības SIA „Daugavas nami", Rīgas pašvaldības SIA „Juglas nami", Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis", Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs", Rīgas pašvaldības SIA „Avotu nami", Rīgas pašvaldības SIA „Valdemāra nami", Rīgas pašvaldības SIA „Pļavnieku nami", Rīgas pašvaldības SIA „Zemgale", Rīgas pašvaldības SIA „Krasta nami", Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas centra apsaimniekotājs", Rīgas pašvaldības SIA „Purvciema

nami", Rīgas pašvaldības SIA „Viesturdārzs", Rīgas pašvaldības SIA „Sarkandaugava", Rīgas pašvaldības SIA „Ķengaraga nami", un izveidota SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" ar vienoto reģistrācijas Nr.40103362321. Tādējādi SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" atzīstama par Rīgas pašvaldības SIA „Vecmīlgrāvis" tiesību un saistību pārņēmēju.

[9] Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu.

Saskaņā ar Civilprocesa 93.panta pirmo daļu katra pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētājas nav izmantojušas savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradušās uz tiesas sēdi, nav sniegušas paskaidrojumus, nav cēlušas iebildumus pret prasību un nav apstrīdējušas prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājām nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

2001.gada 25. jūnija Dzīvojamās telpas īres līguma 3.3.punktā noteikts, ka īrniekam ir tiesības lauzt līgumu, par to mēnesi iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju. Līguma 5.1.5. punkts noteic, ka īres līgumam izbeidzoties, īrnieka pienākums ir desmit dienu laikā nodot izīrētājam lietošanai derīgā stāvoklī telpas saskaņā ar dzīvojamo telpu nodošanas pieņemšanas aktu.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāji būtu paziņojuši prasītājam par īres līguma laušanu un nodevuši prasītājam dzīvojamās telpas ar pieņemšanas – nodošanas aktu, atbilstoši īres līguma noteikumiem.

2013.gada 26.martā Prasītāja pārstāvis apsekoja dzīvojamo platību un konstatēja, ka tā ir atbrīvota (1.1.15). Tādejādi 2001.gada 25.jūnijā noslēgtais Dzīvojamās telpas īres līgums ir izbeigts ar minēto datumu.

[10] Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāji būtu veikuši maksājumus par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem pilnā apmērā un regulāri. No lietas materiāliem pievienotajām norēķinu lapām redzams, ka parāds sācis veidoties kopš 2006.gada janvāra.

No lietas materiāliem pievienotās norēķinu lapas redzams, ka parāds par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem sācis veidoties no 2006. gada janvāra, un visā šajā laika periodā, tas ir, gandrīz 8 gadu garumā, atbildētāji veikuši tikai dažus nelielus maksājumus. No 2013. gada 13. marta rēķina Nr.25458482/13031 redzams, ka atbildētāju pamatparāds par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem ir EUR 3027,78, uz 2013.gada 26.martu parāds ir EUR 4421,43.

No lietas materiāliem redzams, 2013.gada 20.septembrī atbildētājai /pers. B/ un /pers. C/ tika sūtīts Pirmstiesas brīdinājums ar paziņojumu par tā saņemšanu, ko atbildētājas saņēma 2013, gada 27. septembrī. Pirms tiesas paziņojuma saņemšanu apliecina atbildētāju paraksts pasta orderī.

Parāds līdz ietas izskatīšanai tiesā nav dzēsts.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta otro daļu dzīvojamās telpas īres maksu veido: 1) dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izdevumu daļa, kas ir proporcionāla

attiecīgās izīrētās dzīvojamās telpas platībai, 2) peļņa.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā, ievērojot šā panta otrās daļas noteikumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^2$ panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks: 1) pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana); 2) papildpakalpojumi, par kuru sniegšanu izīrētājs un īrnieks vienojušies dzīvojamās telpas īres līgumā (karstais ūdens, gāze, elektrība, garāža, autostāvvieta u.c.) un no kuriem īrnieks var atteikties, divas nedēļas iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Savukārt likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12. pantā noteikta maksājumu kārtība, šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzot, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 10. otrajā daļā noteikts, ka īrnieka ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgajiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti ir cēlusi prasību tiesā par solidāru piedziņu no abām atbildētājām.

2001. gada 25. jūnijā noslēgtā dzīvojamās telpas īres līguma 2. punkta 2.1. apakšpunktā noteikts, ka īres maksa, kas noteikta saskaņā ar normatīvajiem aktiem un Rīgas domes lēmumiem, maksājama par kārtējo mēnesi līdz nākamā mēneša 5. datumam. Atbilstoši 2.1. un 2.2. apakšpunkta noteikumiem vienlaicīgi ar īres maksu īrnieks maksā izīrētājam par komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa konstatē, ka atbildētāji noteikto pienākumu maksāt īres maksu un maksu par sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem nav pildījuši, kā rezultātā ir izveidojies parāds. Atbildētājiem ir pienākums izpildīt īrnieka pienākumus, kas noteikti likuma „Par dzīvojamo telpu īri" noteikumos un noslēgtajā īres līgumā.

No lietas materiāliem pievienotās norēķinu lapas, parāda aprēķina un 2013. gada 13. marta rēķina Nr.25458482/13031 redzams, ka redzams, ka parāds par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem par periodu no 2006. gada janvāra līdz 2013. gada martam ir EUR 4421,43.

Līdz ar to prasība daļā par parāda piedziņu EUR 4421,43 ir apmierināma.

[11] Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Civillikuma 1720. panta 2. punktā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Dzīvojamo telpu īres līguma 2.4. punktā atbildētāja /pers. B/ apņēmusies īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem nokavējuma gadījumā maksāt līgumsodu 0,1% apmērā no nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu EUR 4421,43 apmērā solidāri no /pers. B/ un /pers.

C/.

Līgumsoda iekļaušana līgumā pati par sevi ir tiesiska un atbilst gan vispārējām Civillikuma, gan speciālajām patērētāju tiesību aizsardzības normām, jo šīs tiesību normas ir vērstas nevis uz patērētāju atbrīvošanu no atbildības par līguma pārkāpumiem, bet uz patērētāja kā vājākās darījuma puses aizsardzību pret pakalpojuma sniedzēju ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu un tiesību samazināšanu patērētājam, tajā skaitā, pret nesamērīga līgumsoda prasījumiem.

Tomēr tiesa atzīst, ka prasītāja pieprasītā līgumsoda apmērs nav samērīgs attiecībā pret pamatparāda summu.

Atbilstoši Civillikuma 1.pantam, tiesības izlietojamas pēc labas ticības. No minētās tiesību normas izriet, ka līgumsods nevar kļūt par nepamatotu iedzīvošanās iespēju sakarā ar cita subjekta kļūdām, neizdarībām, vai pat apzinātu pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka līgumsodam jābūt samērīgam un taisnīgam, un ka jautājums par tā samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem. Šāds viedoklis ir izteikts judikatūrā, kā arī ir guvis atspoguļojumu Civillikuma 1724.^{1} pantā, kur noteikts, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Apstāklim, ka atbildētāji nebija izmantojuši Civillikuma 1724.^{1} pantā noteiktās tiesības un nav lūguši samazināt pieprasīto līgumsodu, tiesas ieskatā, nav izšķirošas nozīmes, jo tas neierobežo tiesas tiesības minēto normu piemērot arī bez puses lūguma. Šāda tiesas rīcība atbilst Civillikuma 1657.pantam.

Tiesas ieskatā, prasītāja kopējais pieprasītais līgumsods EUR 4421,43, ņemot vēra pamatparāda summu, pēc apmēra ir ievērojams un saistību pārkāpējam rada ekonomiski smagas sekas, bet prasītājam – nesamērīga labuma gūšanu.

Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1724.^{1} pantu līgumsoda apmērs salīdzināms ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu, bet prasītāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 93.pantā paredzētās tiesības un pierādījumus tam, ka atbildētāju nokavējums tai radījis zaudējumus, nav iesniegusi.

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka līgumsoda aprēķins uzsākts jau 2006.gada novembrī, bet prasība par parāda piedziņu tiesā celta tikai 2014.gada 30.aprīlī, tas ir, gandrīz astoņus gadus pēc tam, kad atbildētāji ir sākuši kavēt maksājumus par īri un saņemtajiem pakalpojumiem. Šie apstākļi liecina, ka arī pats kreditors nav bijis godprātīgs un ka līgumsoda pieaugums saistāms arī ar kreditora bezdarbību.

Tiesa uzskata, ka saprātīgs un taisnīgs līgumsoda apmērs konkrētajā gadījumā ir EUR 442,14, kas atbilst desmit procentiem no parāda summas. Tiesas ieskatā, tādējādi tiks nodrošināts taisnīgu un līgumsoda būtībai atbilstošs strīda noregulējums, neliekot atbildētājiem ciest pārmērīgi lielu līgumsodu. Prasītājs nav norādījis uz apstākļiem, kas varētu liecināt, ka atbildētāju saistību neizpildīšana būtu radījusi prasītājam lielākus zaudējumus, pārsniegtu minēto līgumsoda apmēru. Līdz ar to prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētājiem /pers. B/ un /pers. C/ solidāri līgumsodu EUR 442,14. Daļā par līgumsoda piedziņu EUR 3979,29 prasība noraidāma.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas

apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu atbildētājiem solidāri par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 420,48 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu spriedumā nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% apmērā gadā no nesamaksātās pamatparāda summas EUR 4221,43.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 93. panta pirmo daļu, 189. pantu, 190. pantu, 195. pantu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, solidāri par labu SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr. 40103362321, parādu par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem EUR 4221,43 un līgumsodu EUR 422,14, kopā EUR 4643,57 (*četri tūkstoši seši simti četrdesmit trīs euro 57 centi*).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, solidāri par labu SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr. 40103362321, tiesāšanās izdevumus - nodevu EUR 420,48 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,83, kopā EUR 428,31 (*četri simti divdesmit astoņi euro un 31 centi).*

SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, daļā par līgumsoda EUR 3979,29 piedziņu noraidīt.

Noteikt SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr. 40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās pamatparāda summas EUR 4221,43.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr. 40103362321, ir tiesīga pārsūdzēt spriedumu apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2015. gada 7. aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, ir tiesīgas pārsūdzēt spriedumu apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis Dz.Melbārdis